

Kjære Russlandsvenn! april 2003

Nå sender vi deg noen flere erfaringer fra det store landet i øst. Tusen takk for dine gaver.

Kovrov

Ca 100 km øst for Moskva ligger byen Kovrov med sine 160.000 innbyggere. Byen er preget av sterk ortodoks innflytelse. Adventkirken her har de siste årene vært utsatt for tragiske ting. Pastoren heter Konstantin Kondratenko. Den 13. september 2001, bare to dager etter New York-tragedien, ble store deler av kirken brent ned. Man regner med at det var satanister i aksjon. De neste to månedene la de 122 medlemmene ned all sin energi, kraft, penger og tid på å få kirken i brukbar stand igjen. For å sikre seg at ødeleggelsen ikke skulle gjenta seg, ble en mann boende i kirken som vakt. Etter noen måneder anså man det for farlig å bo i kirken p.g.a. uroligheter og utrygge naboer. Miljøet rundt kirken er nemlig preget av satanistiske holdninger, så den 20-årige vakten flyttet derfor fra kirken. Etter en evangelisk møteserie på senvinteren kunne menigheten glede seg over en dåpshøytid i

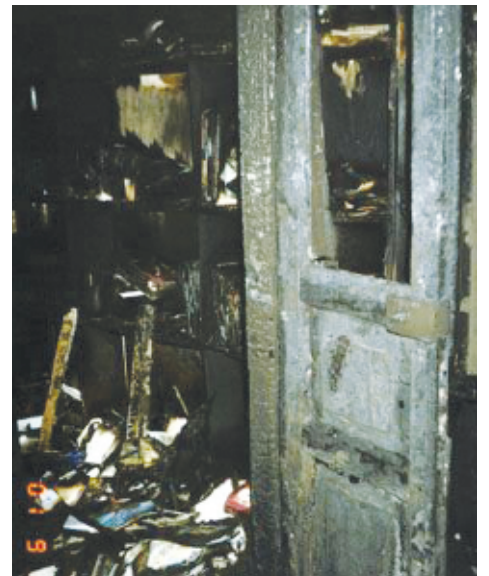
april måned. 7 sjeler viste sin beslutning om å ha tatt imot Jesus som sin personlige Frelser. Ikke lenge etter, natten mellom 14. og 15. april 2002, ble huset brannskadet for andre gang til menighetens store sorg. Før man i det hele tatt orket å tenke på en ny reparasjon, ble bygningen bare to uker senere satt fyr på for tredje gang. Denne gangen ble skaden total, så store at det ikke nytter med noen reparasjon. Alt er borte. Huset, innredning, møbler, bøker, ja alt. De har heller ikke penger til nybygg. Og i tillegg til dette er beliggenheten med uønskede naboer langt fra den beste. Innen 40 meters avstand finnes det to forskjellige aktive satanistgrupper. Nå lengter medlemmene her etter en ny kirkebygning, helst mere sentralt og i

hvert fall ikke i nærheten av disse naboene.

Galina, som er den eneste i menigheten som kan engelsk, skriver via e-post: "Vi tror at Gud en gang vil svare på våre bønnerop. Noe vi alle ønsker på det sterkeste i en eventuell ny kirke, er egne rom for barne- og ungdomsaktiviteter da vi har så mange som 30 barn og unge. Et eget rom for bibliotek er også sterkt tiltrengt. Vi gjør det vi kan for å få dette til, men det går meget langsomt. Alle bøkene i kirken brant opp. Vi savner dem, og ønsker så gjerne å få tak i mere litteratur. Forhåpningene er å få et nytt bibliotek, både med misjonslitteratur for å nå andre, og en avdeling med bøker til utlån til egne medlemmer.

Så var det bøker: To av menighetens kvinnlige medlemmer hadde et lite lager hver med bøker i sine hjem da kirken brant ned. Disse blir nå brukt til å lånes ut til de som er interesserte og ønsker å lære Gud og kjenne."

Dette var noe av det Galina skrev. KRL har bevilget 4.000 kr. til bøker i et nytt bibliotek, selv om en ny kirkebygning ikke er på plass enda. ○

Bildene er tatt like etter den første ildspåsettelsen. Man samles ute i gresset for å dele sin sorg, be og synge sammen. Etter at disse bildene ble tatt ble altså kirken igjen påtatt og totalskadet. Musikkinstrumentene ble ubrukelige.

– Kristen Russisk Litteratur støtter Adventmenigheter og enkeltpersoner for å spre adventbudskapet i Russland –

Kristen Russisk Litteratur, v/ Dag Norlin, 3330 Skotselv ❖ **Telefon:** 32 75 67 75 ❖ **Privat:** 32 75 66 39

Mobil: 99 71 73 46 ❖ **Fax:** 32 75 68 80 ❖ **E-mail:** alttrykk@online.no ❖ **Org.nr:** 981 670 345

Postgiro: 0530 5288790 ❖ **Bankgiro:** 2220.55.35601

Vologda

I denne byen har jeg satt mine føtter mange ganger. I et brev forteller Lena Kritova, kona til en av forstanderne, om en del misjonsaktiviteter: "En gruppe damer fra Vologda reiser til det lille tettstedet Harovsk for å besøke hjemmene der to ganger hver måned. Vi selger og låner ut bøker. Det har vi gjort i to år allerede. 24 mennesker låner og leser med interesse flere av våre bøker. 14 leser vår bibelbrevskole pr. korrespondanse. For virkelig å kunne nå disse menneskene og kunne samle dem hver sabbat må noen **bo** der. Vi ønsker så

inderlig å sende en misjonær til dette stedet siden det er så mange interesserte der. Men det er helt umulig. Vi har ikke penger til det. Vær så snill, Dag, har du mulighet til å hjelpe oss? Vi brenner så for å redde andre inn i Guds rike.

Jeg sender med noen bilder som viser mennesker som er interesserte i å tilslutte seg menigheten ved dåp.

Jeg vil på det varmeste takke alle i Norge som har gitt penger til alle bøkene som vi har fått. Vi vil sende en oppriktig takk til alle søsken i Norge. Må Gud være med dere. Takk for all oppmuntring og konkret hjelp til oss, så vi kan være aktive i Guds arbeid." ○

Mannen til høyre kjemper med å slutte og røyke, men ønsker å ta dåp så fort som mulig. Hans kone, helt til venstre med briller, er også klar til å bli døpt. Her i hjemmet deres samles en liten gruppe hver sabbat.

Her sitter bestemor med sitt barnebarn. Disse har vært interesserte i å studere bibelen i to år allerede. Disse bor i meget fattige kår. Menigheten har hjulpet disse økonomisk med penger fra KRL.

Denne damen leser våre bøker med stor interesse. Hun låner også bøker til sitt barnebarn.

Her i Vologda har menigheten fått ny pastor. Han har flyttet fra Ivangorod. KRL har i mange år støttet Anatoli Seminjuke med litteratur. Han sendte oss nylig et bilde fra dåpen den 8.

desember 2002 da 12 mennesker ble lagt til menigheten. Han skriver bl.a.: "Mange har blitt døpt her takket være litteratur fra dere". Vi ønsker Anatoli Guds velsignelse i sitt arbeid.

Speiderlaget i Vologda

KRL har også sponset speiderlaget i Vologda for i det hele tatt å komme igang. De har bl.a. kjøpt inn telt. Speiderlederen skriver dette: "Vi er 3 voksne som på eget initiativ har startet dette speiderlaget. Først dro vi ut i naturen. Vi satte opp telt og laget bål. Etter denne koselige turen begynte vi å samles regelmessig. Nå har vi 12 unge deltakere. Vi kunne ikke ha startet dette arbeidet tidligere fordi vi ikke hadde noe materiale i det hele tatt. Tusen takk til dere i Norge som har hjulpet oss med å starte dette viktige arbeidet for de unge her. Så vil jeg komme med et ønske vi har; Namlig å få kontakt med andre speiderlag. Er det noen i Norge som kunne tenke seg å skrive til oss for å dele erfaringer? I hele konferensen her er det bare tre menigheter som driver speiderarbeid. *Hilsen Lena Krotova.*"

Desverre har våre kjære venner i Vologda ikke noen e-post-adresse enda. Engelskkunnskapene er det også dårlig med. Men til tross for dette, er du interessert i å ta kontakt, så ring meg (32 75 67 75) og jeg vil sende deg den russiske adressen. ○

Hvordan fungerer dette egentlig?

Hilsen fra alle speiderne i Vologda

Plesetsk

Denne byen ligger nokså langt nord. Ca. 100 mil nord for Moskva, ikke så langt fra Arkangelsk. Da jeg var der sist, i november 2002, hadde det allerede rukket å bli 15 kuldegrader og en hel del snø. Adventkirkens pastor, Victor Stoljarovy, er ung, nygift og energisk, men arbeidssituasjon hans er upraktisk, for mange av medlemmene i kirken bor langt unna. Plesetsk er liksom byen, men utenfor i alle retninger ligger det andre tettsteder, der det også bor adventister.

I februar 2002 hadde Victor en møteserie i Savinsk, en av tettstedene utenfor Plesetsk. Til tross for vanskeligheter med myndighetene som avbrøt serien, ble tre ungdommer vunnet og døpt. Disse tre er på en måte så sammensveiset at de sammen samler andre ungdommer hver fredag kveld, for å samtale om aktuelle temaer som abort og alkohol, og for å lede tankene på åndelige ting. Oppslutningen har vært ca. 8-15 ungdommer hver kveld.

Mirni er en annen utkantby, og her ligger den eneste gjenværende og fungerende rakettfabrikken i Russland. Alle i byen jobber der, og av ca. 30.000 innbyggere er det 25 adventister. Det rare her er at menighetens pastor, som bor i Plesetsk, ikke har lov å komme inn i Mirni. Grunnen er en meget streng kontroll, for myndighetene er jo selvsagt redde for spionasje. Ingen andre enn de som bor der har lov å komme inn i byen. Derfor reiser alle de 25 til Plesetsk hver sabbat. Til tross for at det kan være farlig for pastoren å komme til Mirni, besøkte han barnehjemmet der for å gi noen bøker. Kona var med og hadde med seg en del mat til barna. Det går nemlig an å snike seg inn i en åpning i gjerder på en av baksidene av byen. Der er det ingen kontroll, men det er jo risikabelt, og på hjemveien ble han avslørt. Både han og kona måtte forklare hvorfor de hadde besøkt byen uten skriftlig tillatelse. De forklarte så godt de kunne at han var pastor og skulle besøke barnehjemmet. Men det var ikke god nok grunn til å snike seg inn. Kona viste sine papirer på at hun jobber i næringsmiddeltilsynet og at hun hadde gitt barna mat på barnehjemmet. Politiet forsto det slik at besøket hennes hadde noe med jobben å gjøre. Dermed godtok de den forklaringen, og det unge nervøse pastorsekteparet kunne lettet vandre videre hjemover. Ellers hadde de blitt arrestert og fengslet, men sannsynligvis ikke så lenge.

Vladimir

Her i Plesetsk bor Vladimir Aleksandrovich, og i november i fjor hadde jeg anledning til å besøke hjemmet hans. Da fortalte han meg om sin omvendelse, som var ganske uvanlig: "I hele mitt liv har jeg vært en overbevist ateist. Likevel streift tankene rundt med spørsmål om livets mening. Spørsmålet kom meg sterkere: Finnes det en Gud så la meg bli overbevist om det! En uke gikk, og på jobben hørte jeg en stemme, som var så klar og tydelig at det ikke var til å ta feil av. Stemmen sa: "Du skjønner ingenting!" Øyeblikkelig ble jeg overbevist om at dette var Guds stemme. Jeg kunne ikke forstå det mysteriet at Gud eksisterer. Så enkelt var det. Jeg måtte le av meg selv. Når jeg så fortalte mine arbeidskamerater om stemmen, lo de jammen de også. Det første jeg gikk i gang med var å finne den boken, Bibelen, som jeg bare et år tidligere hadde fått av min søster som bodde i Arkangelsk og som nylig hadde blitt adventist. På første siden i Bibelen hadde hun skrevet følgende: "Til min kjære bror! Mitt ønske er at håp og glede skal følge deg hele livet og i hele evigheten. La denne boken alltid være tilgjengelig for deg, da vil fred hvile over hjemmet ditt. Det finnes ingen gave som er mer dyrebar enn denne. Klem, din søster Natasja".

Jeg leste og studerte Bibelen på egen hånd, og freden kom over meg. Jeg ble glad og takknemlig over å kunne forstå åndelige verdier, og vite at Gud finnes og at han bryr seg om akkurat meg. Dagen da jeg hørte stemmen er ofte i mitt sinn. Jeg husker alt. Datoen var den 16. desember 1993, og klokken var 11.45. Nokså raskt måtte jeg ta stilling til hvilken menighet jeg skulle tilknytte meg. Det mest naturlige var å ta kontakt med den ortodokse presten. Vi snakket sammen mange ganger, men jeg syntes flere ting han fortalte om var så merkelige. Og det rareste av alt var at freden i meg forsvant. Jeg ble litt redd og derfor avbrøt jeg kontakten med ham og skrev til min søster i Arkangelsk, om ikke hun kunne besøke meg for å forklare en del åndelige ting. Hun gjorde det mest riktige og mest drastiske: Sluttet jobben sin for å komme til meg og bo her et helt år. Som bibelarbeider jobbet hun i menigheten her i området og da kunne vi snakke sammen nesten hver eneste kveld. Det var et meget interessant og lærerikt år. Freden kom tilbake, og nå kan jeg ikke annet enn å si at jeg er så takknemlig til Gud for å kjenne

Frelseren, Jesus Kristus.

Litt senere fikk jeg et brev fra min gamle mor. "Nå trenger jeg ikke lenger å være bekymret for deg. Vi er styrket alle sammen". Jeg forstod nå at mor hadde bedt for meg i lang tid. Så – den 29. mars 1995 ble jeg døpt, 53 år gammel. Det var den beste avgjørelsen jeg noensinne har tatt. Alt annet har en lavere prioritering, også penger. Nå er jeg pensjonert. Men under hele mitt arbeidsliv har jeg spart opp penger, hele 5.000 kroner. Under devalueringen i 1998 falt verdien til bare litt over 1.000 kroner, men hva gjør det? Jeg har Jesus. Kona mi er ikke enig i dette og vi er uenige i omtrent alt. Men jeg takker Gud for at vi kan bo under samme tak uten å krangle. Uenigheten kan jeg ikke gjøre noe med. Men det jeg kan gjøre noe med, er å vise forståelse." avslutter Vladimir.

Nina

Nina er nå 68 år gammel. Men av utseendet kan man tro at hun er 168. For 4-5 år siden havnet en håndskreven innbydelse til evangeliske møter i byen ned i Ninas postkasse, og selv om hun var gammel og dårlig dro hun dit. Det var en gruppe adventister helt fra Arkangelsk som holdt disse møtene i rådhuset. "Det var interessante møter, det," forteller Nina. "Troen vokste for hver kveld, og da serien var omme tok jeg dåp. Da var jeg 65 år. Nå er jeg glad bl.a. fordi jeg ikke lenger trenger å tilbe ikoner. Jeg kan be direkte til vår Far i himmelen." Dette høres jo virkelig positivt ut.

Nina har mange vonde minner også. Som ellers i Russland er alkoholismen altfor stor i Plesetsk, og så mange som 30% av alle menn er alkoholavhengige i denne byen. Dette rammet også Nina, for mannen hennes var en storfange under alkoholen. "Det hendte en gang at jeg måtte på sykehus. Datteren min kom på besøk og var helt ute av seg. "Pappa er så vanskelig, han oppfører seg så idiotisk," sa min voksne datter. Den kvelden lå jeg i senga mi og ba, for jeg hadde lært å be. Det er den eneste løsningen mange ganger. Jeg ba: "Er det din vilje, så la ham dø." Neste dag døde han.

Jeg har to sønner som desverre fulgte i sin fars spor. Den eldste ble drept og den yngre frøs ihjel, bare for en måned siden. Alt dette p.g.a. alkoholen. De som skulle hatt livet foran seg!? De var jo ikke eldre enn 35 og 40 år gamle. Nå har datteren begynt i samme gate."

Som følge av alle disse dødstilfellene har Nina i tillegg til å sørge, måttet

ta opp lån til begravelsene. Begravelser koster nemlig penger. Menigheten har hjulpet med noe.

Dette er hva den fortvilte Nina kan fortelle. Hun tar frem en liten medisinf flaske. "Her kan dere se," sier hun, "medisin er også dyrt." Prislappen sier at flasken kostet nesten 20 kroner. Det er veldig dyrt det.

Flere av adventistsøstrene her i

byen har menn som også liker denne farlige drikken. Pastor Victor har et brennende ønske om å hjelpe ungenesker til å forstå faren ved røyking og drikking. Han lånte lysbilder fra konferenskontoret som hadde med dette å gjøre, og dro til en skole. Der fortalte og viste han sine bilder. Man kunne ikke ta feil av å se barnas reaksjon. De skjønnte alt sammen. En 10 år gammel gutt kom

fram til Victor og fortalte at han hadde røyket helt siden han var 4 år. "Hvis jeg slutter å røyke vil helsa mi bli bedre da?" spurte han. "Absolutt", var pastorens svar. Både han og to kamerater sluttet tvert. Nå har det gått ett år. "Jeg har truffet gutten og han er ikke flau over å fortelle at han har det mye bedre nå uten disse lastene," sier den unge pastoren. ○

Oktiabrsk

Den lille SDA-menigheten i Oktiabrsk har mange misjonsjern i ilden, bl.a. følgende: Den 24. november i fjor hadde de et spesielt program for personer med alkoholproblemer. De planla denne samlingen med kommunens rådman. På dette første møtet hadde adventistpastoren en andakt og rådmannen hadde også et innlegg. Det ble servert mat og delt ut klær. Det hele kan sammenfattes i ett ord: SUKSESS. I et brev skrevet i januar i år forteller Vera: "Kjære Dag! Vi fortsetter våre møter med de menneskene som kom den 24 november. Vi husker alle den sterke lukten av alkohol den gang. Nå møtes vi 2 ganger i uken. Men hvilken forskjell! Ingen lukt, mange kommer med pentøy og er nybarberte. Damene er velfriserte og velstelte. Bare det i seg selv er et fantastisk resultat. Vi som underviser er så glade for at Jesu kjærlighet har forandret disse deltakerne. Det eneste disse kjære vennene hadde i tankene og i hendene før, var flasker med sterk drikk. Nå holder de penn og skrivemark i hendene for å notere ned den undervisning de får fra Guds ord. Det de hører gir dem

håp. Mange har tatt imot Jesus allerede. Forandringen er ikke til å ta feil av. Ofte venter vi på et mirakel, men miraklet er her, rett ved vår side. Nå gleder de seg til å komme og være med i fellesskapet og til å møte Gud. Kjære Dag, send en takk til alle som støttet vår menighet med bøker og penger. Dette er en fantastisk hjelp i vårt arbeide med å frelse fortapte sjeler. Alle som deltar er takknemlige for det som er skjedd og sender sine hilsener til dere: Tanja, Luba, Zina, Nina, Vitja, Volodja, Alik, Ada, Kolja, Sasja, Vacja, Sasja, Kolja.

Kjære bror Dag, kunne dere være så snille å be til Gud for disse menneskene. De er eksempler for andre, som også trenger å komme og høre undervisning fra Guds ord." *Hilsen fra menigheten gjennom Vera og Nina.*

Før jul var vår menighet med i det som kommunen arrangerte som "De uføres uke".

I brevet fra Vera er det nedskrevet i detalj hva hver enkelt invalid fikk. I tillegg har de gitt nødvendig støtte til fattige i byen. Her er noen eksempler:

• Arbeidsledige og gravide **Tatjana** som fikk lungebetennelse i 40. uken fikk sprøyte og antibiotika. Pris: 16,-.

• Pensjonerte **Ludviga** som har vært på sykehus en god stund allerede fikk medisiner. Pris: 54,-.

• Enken **Kuritsina**,

og vår søster i troen, fikk hele huset og alt inventar nedbrent. Vi gav henne en penge-gave på kr 500,-.

• På en avdeling i sykehuset i Ustjanskij, 100 km fra Oktiabrsk, ligger det **25 eldre pleiepasienter** som ikke har noen slektninger, eller har slektningene som ikke bryr seg. Vi kjøpte inn sprøyter, bandasjer og antibiotika til dem. Pris: 125,-. Det var sosialkontoret som på forhånd hadde tipset oss om dette.

• På **barnehjemmet** i Shangali er det 26 barn. Foreldrene til de fleste av disse barne er alkoholikere (90%). Andre kan ikke forsørge barne, er døde eller i fengsel. Disse barna fikk penner, skrivepapir, viskelær, tusjpenner, farget papir, lim, blyanter og fargeblyanter. Pris: 203,-.

• Den fattige **5-barnsfamilien** Petrovistsj fikk penner, linjal, fargeblyanter og lærebøker i matematikk og engelsk. Pris: 50,-.

Ja dette var bare begynnelsen på den lange listen av mennesker som har fått materiell hjelp.

Vi vil takke alle dere som sender gaver til KRL. Hvis du sender en pengegave og ikke skriver noe spesielt "formål" med gaven, går det til litteratur og misjonsarbeid. Hvis du øremerker gaven din til "hjelp for fattige" går det til slike ting som er nevnt her i brevet fra Oktiabrsk. Må Gud velsigne deg, glade giver. Ønsker du å få tilsendt ferdige giroer med ditt navn på, vennligst ring, 32 75 67 75. ○

Den lille grønne spørreundersøkelsen

I høst fikk du et lite grønt ark med noen spørsmål. Grunnen med disse spørsmålene var bare å finne ut av om dere som givere forventer tilbakemeldinger oftere enn nå. Av 230 utsendte brev har vi fått tilbake 77 svar (63 skriftlige og 14 muntlige). Av dere som besvarte siste spørsmål om hyppigheten av informasjonsbrev, svarte 64% at 2-3 ganger pr år er passe, 20% litt oftere, 16% gjerne hver måned. Dette var en god pekepinn for meg. Det betyr at vi fortsetter som før. Personlig kunne jeg godt sende ut brev oftere, men det innebærer mer arbeid og mer porto. Når det gjelder å få en kassett med erfaringer fra Russland vil du som krysser av for det, få en tilsendt sansynligvis en gang i året. Alternat Trykk betaler hele den omkostningen. KRL betaler kun portoen.

KRLs styre

Fra i høst har vi nytt styre – bestående av:
Monica
Abrahamsen, Solveig Gujer
og Dag Norlin.

Er adressen

riktig på konvolutten?
Hvis ikke, vennligst
la oss få rette på den.

STØTTEANNONSE

Ring 69 19 90 88 / 900 86 818 Dagfinn

Klund Elektro

- elektriske anlegg med personlig veiledning

STØTTEANNONSE

Ecoline AS

Hølandsveien 18 B • 1860 Trøgstad
Telefon: 69 82 54 00 • Fax: 69 82 53 99